

22.05.2019 № 2316 16/9999-12-02-03-15/ТМК

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Про туристичний збір

Державна фіскальна служба України на звернення Товариства, надіслане Офісом великих платників податків Державної фіскальної служби України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Товариство повідомило, що є податковим агентом з туристичного збору (далі – Збір) та просить надати податкову консультацію з питань справляння Збору: чи можливо застосовувати встановлений постановою Правління Національного банку України від 15.03.2018 № 25 «Про оптимізацію обігу монет дрібних номіналів» (далі – Постанова НБУ № 25) порядок заокруглення суми Збору у випадку відсутності монет дрібного номіналу; чи потрібно у випадку заокруглення Збору виділяти у касовому ордері суму заокруглення окремим рядком; яка сума Збору підлягає перерахуванню податковим агентом до бюджету у разі сплати Збору платником з застосуванням заокруглення.

Порядок сплати збору регламентується пп. 268.7.1 п. 268.7 ст. 268 Кодексу, яким визначено, що податкові агенти сплачують збір за своїм місцезнаходженням щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк та відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал (40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного кварталу (пп. 49.18.2 п. 49.18 ст. 49 Кодексу), або авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому - до 28 (29) включно) на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Згідно з п. 44.1 ст. 44 Кодексу для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Особа здійснює тимчасове розміщення платника збору у місцях проживання (ночівлі), що належать такій особі на праві власності або на праві користування, виключно за наявності у платника збору документа, що підтверджує сплату ним туристичного збору відповідно до цього Кодексу та рішення відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад (п.п. 268.6.2 п. 268.2 ст. 268 Кодексу).

Отже, у податкового агента як суб'єкта ведення бухгалтерського обліку та нарахування податкових зобов'язань має бути підтверджуючий первинний

документ, який містить відомості про господарську операцію щодо сплати цьому податковому агенту певної суми коштів платником туристичного збору.

Порядок надання податковим агентом платнику туристичного збору документів на підтвердження сплати ним збору Кодексом не регулюється.

Зазначене питання регулюється, зокрема Законом України від 06.07.1995 № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», Законом України від 05.04.2001 № 2346-III «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», Наказом Мінфіну від 21.01.2016 №13 «Про затвердження Положення про форму та зміст розрахункових документів, Порядку подання звітності, пов'язаної із використанням книг обліку розрахункових операцій (розрахункових книжок)».

Форма податкової декларації з туристичного збору, яка затверджена наказом Міністерства фінансів України від 09.07.2015 № 636, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29 липня 2015 за № 912/27357, передбачає зазначення суми нарахованого збору у гривнях із копійками (з округленням до двох десяткових знаків).

Крім цього Порядок ведення органами Державної фіскальної служби України оперативного обліку податків і зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, який затверджений наказом Міністерства фінансів України від 07.04.2016 № 422, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 20 травня 2016 року за № 751/28881 (далі – Порядок), визначає, що з метою обліку нарахованих і сплачених сум податків, зборів, митних та інших платежів до бюджетів, єдиного внеску органами ДФС відкриваються інтегровані картки платника (далі – ІКП) за кожним платником та кожним видом платежу, які повинні сплачуватися такими платниками. Усі вартісні облікові операції та облікові показники в ІКП проводяться у гривнях з двома десятковими знаками. (п.п.1 п.1 розділу II Порядку).

Кодексом не передбачено заокруглення сум нарахованих податків і зборів.

Товариство має перераховувати до бюджету суму Збору у повному обсязі (у гривнях з копійками), розраховану відповідно до вимог Кодексу.

Порядок заповнення касового ордера Кодексом не регулюється.

Водночас зазначаємо, що при акумулюванні протягом звітного податкового періоду (кварталу) сплачених Товариству платниками Збору сум, нарахованих за періоди їх проживання, з застосуванням Постанови НБУ № 25, Товариству при заповненні податкової декларації та сплаті Збору до бюджету слід дотримуватися заходів з упередження виникнення податкового боргу.

Податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (п. 52.2 ст. 52 Кодексу).